

Vybíráme si nového přítele do rodiny

a má to být právě Akita inu?

Nejprve se rozhodněte, zda chcete přítele a psa pro radost, nebo se budete věnovat kynologii, tudíž chodit na výstavy a případně odchovávat štěňata vybíráme li fenku. Pro pokračování plemene je ale nezbytné trvat na propagaci štěňátek s průkazem původu a jednoznačně odsoudit chovy bez PP. Psík s PP nemusí vždy nutně splnit požadavky na chovného jedince ale určitě je prokazatelné, že je to plemeno, které jste si zvolili a také kvalita rodičů je určitá míra pravděpodobnosti, že roztomilé psí miminko se jim bude podobat.

V praxi to vypadá tak, že zájemce o štěňátko si přijde vybrat a okouknout rodiče. (V žádném případě nedám na fotky na internetu. Pes se hodnotí pouze osobně) . V tom okamžiku k Vám přiběhne chlupatý cvalík a je již vybráno, protože „on si vlastně vybral nás“ byla to láska na první pohled a byl nám souzen. Vlastně to funguje docela dobře, protože vazba majitel a pes je již navázána , dále se buduje a je velmi důležité pro budoucí vztahy, výchovu, výcvik a soužití v rodině.

Jenže jak se orientovat v poměrně bohaté nabídce štěňat a množství chovatelských stanic?

Pokud trváme na psovi výstavním a s perspektivou chovnosti, tak bychom měli zásadně upřednostnit prokazatelný japonský původ rodičů. Bez toho je pro psy (samce) možnost uplatnění v chovu (i přes úspěšnou bonitaci) minimální a hlavně pro plemeno nežádoucí.

Chovatel by měl zájemci ukázat všechna štěňata. Proč? Uvidíte, zda některý sourozenec netrpí viditelnou vadou a nebo není dlouhosrstý. Tuto vylučující vadu naši chovatelé léta ostraňovali ale v blízké budoucnosti si zase tenhle problém chovu masivně připomeneme. Je to nejen vylučující vada, ale ve zvýšené míře i zdravotní riziko problémů se srstí. Zájemce by měl možnost osobně posoudit míru péče, kterou chovatel vrhu věnuje a to nejen po stránce materiální ale také v oblasti socializace . Následky nesprávné nebo žádné socializace jsou neodstranitelné.

Akita inu se chová ve třech základních barvách – žíhaný , bílý a červený , vzácně se vyskytuje i červený a žlutý sezam . (černě prokvetlá srst na zádech až po uši) Od narození se pozná, jakou barvu bude psík mít. Bílý je sněhový s růžovým , později masovým nosem (nikdy černým) , žíhaný má být tmavý pruhovaný s uradžirem. Červená má svůj vlastní vývoj a známe několik cest k úspěšnému jedinci ale již od narození je nezaměnitelný.

Nežádoucí je bílý límeček v jakékoli barevné varietě. Též velké nepravidelné bílé skvrny a fleky je třeba sledovat a vybírat jim protějšky bez těchto znaků.

Zdraví a Akita. Mnoho let sledujeme hodnoty dysplazie kyčelních kloubů. Informujte se na hodnoty DKK rodičů . Nejlepší hodnocení je A nebo starší číslování 0. Tyto informace jsou uvedeny v PP rodičů štěňátek.

Vyšetření očního pozadí na (PRA), které se v minulosti provádělo se neukázalo jako účelné. (V zahraničí je běžné). PRA se vyskytla v ČR pouze v souvislosti s jinými onemocněními, neznám případ samostatný.

Akita je často alergik. Potravní alergie se nejčastěji a úspěšně řeší antialergickou stravou nejlépe superprémiovými řadami krmiv složená jehněčí s rýží.

Akita trpí ve zvýšené míře autoimunitními poruchami. Je to dáno malou chovatelskou základnou při záchraně plemene Akita v zemi původu. Důležitá je přesná diagnostika.

Rodiče by měli být plnochrupí.

Pes by měl mít obě varlata.

Štěně by nemělo mít viditelné vady a projevy nemoci. Výtok z očí a průjem.

Srst by měla být lesklá a krátká nikdy vlnitá na uších.

Požadujte očkovací průkaz nebo mezinárodní pas s uvedením očkování, tetování nebo čipování a také odčervování.

Štěně při odběru nesmí být mladší než 8 týdnů. Velmi důležitá je také povaha rodičů a štěňátek. Pes nesmí být bázlivý. Nezapomínejte, že kupujete dominantního a impozantního psa nikoli gaučového ratlíka. I přehnaná agresivita je často bázlivost.

Vybíráte šampiona v osmi týdnech? Chovatel Vám prodává budoucího šampiona a už je jasné který to bude? Tak na to zapomeňte. Nikdo v tomto věku nepozná jakou budoucnost mu geny připravily. Ani nejrenomovanější japonští chovatelé (ti seriózní) by Vám nedokázali vybrat toho zaručeně pravého. Praxe výběru štěňete v Japonsku je jiná, u nás nerealizovatelná. Japonci si ponechává vybraná štěňata do 4 nejlépe 5 měsíců a pak se rozhoduje a hlavně posuzuje míru odstarnitelnosti některých vad a se psem pracuje – cvičí ho . Takže si šampiona vlastně „udělá“. U nás čekáme co z toho psíka vyroste jaksi pasivně. Prostě jiný kraj – jiný mrav. Osobní zkušenosti s výběrem štěňete je nenahraditelná a je to dlouhodobá záležitost. Samozřejmě za léta chovu a znalosti odchovů vlastních fen je člověk schopen lecos zhodnotit ale vždy je v zásobě nějaké to překvapení.

Všechna trápení a strasti s výběrem štěňete Vám Váš budoucí přítel Akita inu bohatě vynahradí. A to jak šampion tak i ten méně výstavně úspěšný. Plemeno má pro svou povahu skální zastánce a odpůrce a je skvělé, že těch prvních je naprostá většina.

Sepsala: Jarmila Hamplová